

skal være ukrænkelig i alle Tilfælde, hvor Almenvellet ikke kræver eller nødvendig-gør Afstaaelser, men ogsaa fordi man finder, at det vil være urigtigt eller uheldigt at lade Staten spekulere i en usikker Pristigning af Grundarealer, en Spekulation, hvorved Tab i dette Tilfælde ingeni lunde kan siges at være udelukket, da Ejendomspriserne i Esbjerg sikkert ere komne ret højt op. Bestemmelsen vil derhos kunne give et uheldigt Præcedens i lignende Tilfælde og vilde kunne paaberaabes ved enhver Lejlighed, hvor der maatte blive Spørgsmaal om en større Statsudgift til et eller andet Anlæg, til Støtte for Berettigelse til at skride til Ekspropriation i stor Udstrækning af Arealer i og omkring den paagældende By. Hermed skal dog ikke være sagt, at det ikke vilde være rigtigt i ganske særlige Tilfælde, saaledes hvor Arealer af højst ringe Værdi ville opnaa en betydelig Værdistigning ved en Foranstaltning, som Staten iværksætter, f. Eks. da Esbjerg Havn i sin Tid blev anlagt, at Staten erhverver slige Arealer, i fornødent Fald ved Ekspropriation, og for saa vidt er jeg enig i en Udtalelse i Folketingsudvalgets Betænkning desangaaende. Men det, der her foreslaas, er noget helt andet, idet det drejer sig om Arealer i og omkring en By, der alt har eksisteret og været i stærk Vækst i flere Aar, og hvor Grundene, som jeg nævnedes før, allerede ere højt oppe i Værdi, medens det i det andet Tilfælde vilde dreje sig om Arealer, som først vilde faa nogen Værdi af Betydning ved Statsforanstaltningen, men som ellers vilde være saa godt som værdiløse eller i alt Fald kun af højst ringe Værdi. Dertil kommer saa, at Bestemmelsen er affattet i saa ubestemte Udtryk — „omkring Esbjerg“, hvor langt strækker det sig? —, at den vil kunne benyttes i langt videre Omfang end tilsigtet. Der er sikkert ingen her i dette Ting, der frygter for, at den nuværende højtærede Minister vil gøre Brug af Bestemmelsen i videre Omfang, end det er Meningen med den, men der er jo ingen, som vil kunne garantere for, at den nuværende Minister vedbliver i Stillingen i 7 Aar, lige saa lidt som for, at der ikke i Løbet af den Tid kan komme en Minister, der har et andet og friere Syn med Hensyn til Retten til og Hensigtsmæssigheden af Ekspropriation.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3, som gaar ud paa at udskrive et Tilskud af Esbjerg Kommune af 750,000 Kr. til Havneudvidelsen, skal jeg bemærke, at Mindre-

tallet ikke finder det rigtigt ved Lov at udskrive et saa betydeligt Bidrag fra Esbjerg Kommune til Statshavnens Udvidelse og navnlig ikke uden forudgaaet nærmere Forhandling herom med Kommunalbestyrelsen. Ved en Forhandling med Byraadet vilde der utvivlsomt have kunnet opnaas en tilfredsstillende Ordning, da man i Esbjerg som bekendt er meget interesseret i og meget ivrig for at faa Havneudvidelsen iværksat snarest muligt, idet man lover sig saa overordentlig meget ud af denne Foranstaltning. I alle Tilfælde vilde man gennem en Forhandling med Byraadet være kommen til Klarhed over, om det vilde være forsvarligt at udskrive et saa betydeligt Beløb fra Esbjerg Kommune. Jeg for mit Vedkommende finder det ikke i al Almindelighed uberettiget, at Staten paalægger en Kommune et Bidrag til en Statsforanstaltning, der kan ventes at blive til Gavn for vedkommende Kommune, men der bør dog her anvendes Varsomhed, og det bør i alt Fald ikke ske uden efter forudgaaet Forhandling med vedkommende kommunale Raad. Hvis man vil sige, at dette i visse Tilfælde, naar der f. Eks. er Tale om mange Sognekommuner, vil kunne blive alt for omstændeligt, vil jeg dertil svare, at Forhandlingerne da i alt Fald kunde føres med vedkommende Amsraad for Sognekommunernes Vedkommende.

Mindretallet har ikke stillet noget Ændringsforslag til disse to Paragraffer, da man er gaaet ud fra, at ethvert Ændringsforslag til dette Lovforslag vilde blive forkastet, fordi Flertallet, hvad ogsaa den ærede Ordførers Udtalelse bekræftede, absolut ikke ønsker Lovforslaget sendt tilbage til Folketinget, da man tillægger Havneudvidelsens Gennemførelse nu saa stor Betydning, at man vilde forkaste ethvert Ændringsforslag til dette Lovforslag, selv om man maaske i og for sig maatte billige det. Mindretallet vil derfor indskrænke sig til at stemme imod de to Paragraffer, § 2 og § 3. Skulde det mod Forventning ske, at Paragrafferne blive udstemte, er Mindretallet beredt til til tredie Behandling at stille Ændringsforslag og saadanne Forslag, som jeg, efter de Forhandlinger, der have fundet Sted i Udvalget, ikke tvivler om ville kunne accepteres af den højtærede Minister.

Lovforslagets Hovedbestemmelse i § 1 om selve Havneudvidelsen i Esbjerg har jeg for mit Vedkommende efter Omstændighederne intet imod, og jeg agter derfor at stemme for denne Bestemmelse, idet